

Bilag 1.

Spørgsmål fra udvalget til finansministeren med ministerens besvarelser.

Spørgsmål 1:

Hvor mange tilfælde henhørende under lovens §§ 7 B og 7 C er forekommet i årene 1965-1967?

Svar:

Adgangen til at foretage den såkaldte skattefri genanbringelse af skades- og ekspropriationserstatninger i medfør af reglerne i §§ 7 B og 7 C i lov om særlig indkomstskat m. v. er ikke gjort afhængig af nogen tilladelse fra skattemyndighedernes side. Som følge heraf er det ikke muligt at finde frem til, i hvor mange tilfælde der er foretaget skattefri genanbringelse i årene 1965-67, uden at der foretages en altomfattende og følgelig bekostelig gennemgang af skatteansættelserne for ejere af fast ejendom for de nævnte indkomstår med henblik på at udskille de ejere, der har modtaget skades- eller ekspropriationserstatninger, og inden for denne gruppe de skatteydere, som har benyttet sig af adgangen til at genbringe skattefrit.

Det er dog skattedepartementets opfattelse, at adgangen til genanbringelse er benyttet i det overvejende antal af tilfælde, hvor reglerne har kunnet bringes i anvendelse.

Spørgsmål 2:

Hvilke vanskeligheder har der navnlig været tale om ved praktiseringen af §§ 7 B og 7 C, og i hvor mange tilfælde har der været tale om „forkerte investeringer“?

Svar:

Ved bedømmelsen af de vanskeligheder, der er forbundet med anvendelsen af bestemmelserne i §§ 7 B og 7 C, må det erindres, at reglerne i § 2, nr. 13, jfr. § 2 A og § 7 A, i lov om særlig indkomstskat m. v. om

opgørelse af skattepligtig særlig indkomst ved afståelse af fast ejendom i sig selv er komplicerede og vanskelige at administrere.

Oftentimes vil skatteyderne ved overvejelserne, om de skal genopføre eller genanskaffe fast ejendom, lade størrelsen af den skat, som de skal svare, respektive kan slippe for, være afgørende eller medbestemmende for deres valg. Da skatteyderne vanskeligt selv kan foretage disse beregninger, vil ligningsmyndighederne i mange tilfælde blive anmodet om at medvirke ved forhåndsberegninger over skattens størrelse forud for selve ligningen. Dertil kommer, at ligningsarbejdet besværliggøres ved, at de særlige frister for genanbringelse i § 7 B, stk. 6-7, og i § 7 C, stk. 6-7, skal påses overholdt, ligesom der skal føres kontrol med, at hele erstatningssummen genanbringes, og at den reducerede anskaffelsessum og det reducerede afskrivningsgrundlag for den genopførte eller genanskaffede faste ejendom lægges til grund ved senere afståelse af denne.

Med hensyn til spørgsmålet om, i hvor mange tilfælde genanbringelsesreglerne har ført til „forkerte investeringer“, bemærkes, at skattedepartementet, som det fremgår af besvarelsen vedrørende spørgsmål 1, ikke har nogen oversigt over de tilfælde, hvor genanbringelsesreglerne er blevet anvendt, og at man derfor ikke er i stand til at udtale sig om, i hvor mange tilfælde reglerne har ført til „forkerte investeringer“. Om dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering, og det er næppe muligt i praksis at finde en målestok for den økonomisk rigtigste genanbringelse. Ved brand eller ekspropriation må der imidlertid under de nuværende erhvervsøkonomiske forhold være mange tilfælde, hvor genopførelse eller genanskaffelse ikke er udtryk for den øko-